

FRANKFORT, den 20. Julij.

In eenen brief uit Servie van den 27. Junij wordt het volgende gemeld: — « Te Belgrado wordt algemeen gezegd, dat de pacha van Bosnie uit Driego door Servie naar Widdin wilde marscheren; doch dat prins *Milosch* hem zijne broeders met een afschrift der van den Sultan ontvangene fermans en privilegien te gemoet gezonden, en formeel tegen zijnen intogt geprotesteerd heeft, vernits dit onder de tegenwoordige omstandigheden maatregelen van zijde der Russen ten gevolge zoude hebben. Zoo veel is zeker, dat *Milosch* alles aanwendt om de Serviers voor de rampen des oorlogs te behoeden, die men te duchten heeft; zoodra eene der oorlogvoerende partijen het gewest binnendringt. De pacha van Belgrado schijnt zelf den intogt van den pacha van Bosnie te willen verhinderen, ter afwending van dit gevaar, en men zegt, dat hij de vertoogen van den prins *Milosch* ondersteunt.

Een tweede brief uit Semlin, van den 8. dezer, meldt nader het volgende: — « Tijdingen uit Bosnie luiden zeer ongunstig voor het behoud der rust in deze provincie, en kunnen niet dan van kwaden invloed op het naburig Servie wezen, waar prins *Milosch* moeite heeft om de tegen de Turken opgewonden gemoederen in bedwang te houden en eenen te vroegtijdigen opstand te verhoeden. De pacha van Belgrado heeft alle maatregelen van voorzorg genomen, en alle troepen onder zijn bevel bijeengetrokken, opdat hem niet een gelijk lot treffe als de pacha van Bosnie, die men zegt, dat op het kasteel van Bosna Serai door het volk belegerd wordt. De pacha van Belgrado heeft zich wel geene verdrukking des volks te verwijten, gelijk men den pacha van Bosnie te laste legt, en die men als de oorzaak beschouwt van den formelen opstand tegen zijn gezag en van de weigering der Bosniers om voor de Porte te velde te trekken; dan er zijn zoo vele kwalijkgezinden in Servie in beweging, die, onder voorwendel van ten beste des volks te handelen, de gemoederen tot opstand aanzetten, en het tot omkeeringen, gunstige oogenblik niet voorbij willen laten gaan, waarop de Porte in eenen zwaren oorlog met Rusland is gewikkeld en tevens in ongunstige betrekkingen met de Europeasche mogendheden is geplaatst.»

« Een half-officieel bericht bevestigt deze tijdingen; het luidt als volgt: — Naar hetgeen de kommanderende generaal in Slavonie den 4. dezer meldt, is Bosnie in vollen opstand tegen de Porte. De hoofden van denzelfden hebben zich van de citadel van Sarajewo meester gemaakt, den vizier in hechtenis genomen en in den kerker geworpen, den koerier opgevangen, die de tijding van deze onlusten naar Konstantinopel zou overbrengen, en in gemeenschap met zekeren *Hassan pechi*, die reeds meermalen eenen opstand in dat land had pogen te verwekken, eene soort van onafhankelijke regering ingesteld. Deze gebeurtenis kan nadeeligen invloed op de rust van Servie hebben.»

— Het bericht, dat Alexandria door Engelsche en Fransche schepen zoude geblokeerd worden, bevestigt zich niet.

— Het dagblad van Smijrna meldt, dat de Grieksche admiraal *Miaus* bij Kaap Baba eene Turksche korvet en eene goelet op strand gejaagd heeft, en dat dezelve, ten gevolge van het afzenden van eenen brander, vergaan zijn. — Hetzelfde dagblad behelst eenen brief van den Russischen admiraal van *Hejden*, aan den Nederlandschen consul te Smijrna, den heer van *Lennep*, waarbij hij dezen verzoekt, den pacha van Smijrna gerust te stellen, ten aanzien der ondernemingen van de Russische vloot in de Middellandsche Zee. Smijrna wordt als eene neutrale plaats beschouwd en zal in geen deele verontrust worden.

BERLYN, den 20. Julij.

Men heeft hier de volgende tijdingen uit Konstantinopel ontvangen; zij zijn van den 26. Junij: — De grootvizier en de seraskier bevinden zich nog te Konstantinopel; te Adrianopel worden intusschen toebereidselen gemaakt om het hoofdkwartier des viziers op te nemen, en de pacha dezer stad heeft order ontvangen om een korps troepen bijeen te trekken. — Den 24. Junij is te Konstantinopel een firman uitgevaardigd, waarbij iederen muzelman wordt aanbevolen, zich te wapenen, ten einde elk oogenblik te kunnen te velde trekken. Deze algemeene wapening bestaat uit drie klassen, namelijk de inlijving bij de geregelde troepen, die bij de militie en ten derde bij de legerban, aan welke de verdediging der steden bij den aantogt des vijands opgedragen is. Men kan wel in het algemeen niet zeggen, dat bij de muzelmannen groote geestdrift heerscht; doch men bespeunt echter ook geene blijken van moedeloosheid of onwil. Aanvankelijk zeide men, dat de Groote Heer voornemens was, zich zelf aan het hoofd zijner troepen te plaatsen; maar van dit plan schijnt men vooreerst afgezien te hebben. — Uit Erzerum meldt men, dat de Kiurden zich onder de vanen van *Ghalib*-pacha scharen; eenige Duitsche dagbladen hebben deze Kiurden reeds lang door Konstantinopel laten trekken; doch daar is niets van aan, en zelfs in dit oogenblik bevinden zich slechts weinige Aziatische troepen in Europa.»

LONDEN, den 20. Julij.

Omtrent de vermeestering van Oporto door de Miguelisten verneemt men nader de volgende bijzonderheden: De constitutionnelen hebben geenen slag geleverd; maar zijn in stilte afgetrokken. Ter dekking van hunnen aftogt, hebben zij de schipbrug over de Douro vernield, en de Miguelisten hebben deswege twee dagen moeten besteden om de rivier over te trekken en te Oporto te komen. Aldaar vonden zij geen den minsten weerstand en er is dus geen droppel bloeds vergoten. Men kent de oorzaak van dezen loop der zaken nog niet volkomen. Het schijnt intusschen dat er den 2. Julij een kriegsraad werd gehouden, waarbij alle legerhoofden tegenwoordig waren, en toen het besluit is genomen, dat de generaal *Saldanha* een slag moest wagen om Oporto te dekken, en dat het leger, bij het mislukken van dien slag, op Penafiel zoude terugtrekken; dat men dan het korps van *Gaspard Fixeira* uiteen jagen, de constitutionnelen van Almeida de hand reiken, en eene beweging op Lissabon ondernemen zoude. De uitslag dezer beraadslaging werd aan de provisionele junta medegedeeld, welke, zoo de slag verloren werd, tot op drie leden moest worden verminderd, waarvan de generaal *Saldanha* president zoude zijn. Dan dit besluit moet nog nauwelijks bij de junta bekend zijn geweest, toen er een brief van den generaal *Saldanha* ont-

vangen werd, waarbij deze berigtte, dat de troepen den moed hadden opgegeven en de kolonels verklaard hadden, dat zij geen slag wilden leveren — dat hij dienvolgens geen strijd kon aangaan en het bevel over het leger nederleide. In dezen toestand, moest de junta op haar behoud bedacht zijn en derzelver leden vlugten op de schepen, die op de rivier lagen. De markies van *Palmella*, de graaf van *Villa Flor* en de generaals *Saldanha* en *Stubbs* gingen op de stoomboot *de Belfast*; de constitutionnele troepen, die den 2. waren aangekomen, gingen uit een of sloegen den weg naar Guimaraes in, gevolgd wordende door een korps vrijwilligers, hetwelk gevaar liep, wegens den ijver, dien hetzelfde voor het charter en de zaak van don *Pedro* had doen blijken.

Verscheidene leden der junta zijn reeds te Londen. Onder dit getal is de heer *Magalhães*, oud lid van de kamer der afgevaardigden.

Sedert den 4., ziet een Miguelistisch dagblad, hetwelk te Oporto, gedurende de regering der junta, verboden was, weder het licht. Het geeft een algemeen verslag der gebeurtenissen, die er sedert den 17. tot aan den intogt der Miguelisten zijn voorgevallen. In dit blad wordt gezegd, dat laatstgemelden met algemeene vreugde zijn ontvangen. In alle huizen versierd waren, dat men uit dezelve de soldaten met bloemen bestrooide en de straten vol menschen waren, verlangende om hunne verlossers te zien; eindelijk zegt hetzelfde, dat de stad des avonds verlicht werd en er in den koninklijken schouwburg *St. Jan* een gastmaal was aange-richt, om eene zoo gelukkige gebeurtenis te vieren.

De generaal *Pavaos* heeft, in naam van *Z. M. don Miguel den I.*, bekend gemaakt, dat op de overwonnen partij geene wraak zoude worden genomen, dat de wet alleen de zoodanigen zoude straffen, die den opstand zouden hebben begunstigd.

PARYS, den 18. Julij.

Door eenige leden van de kamer der afgevaardigden zijn aanmerkingen gemaakt op de uitgaven, welke op de staatsbegroting voor de Zwitsersche regementen zijn gebragt. Zij oordeelden, dat deze regementen niet verder in dienst behoeften gehouden te worden, en dat men in dezen het voorbeeld van de Nederlanden konde volgen, waar de Zwitsersche regementen zullen afgedankt worden, op grond van een artikel der kapitulatiën, hetwelk daartoe in gegeven omstandigheden vrijheid laat; een artikel dat ook bijna gelijklopend in de Fransche kapitulatiën wordt aange- troffen. De voorstellen daaromtrent zijn door de ministers bestreden: zij hebben aangemerkt, dat Frankrijk, als aan Zwitserland palende, meer belang bij het behoud der Zwitsersche regementen heeft, dan de Nederlanden; dat de vriendschap der Zwitsersche kantons, welke de dienst van de Zwitsersche regementen helpt onderhouden, geschikt is om de veiligheid onzer grenzen aan de zijde van Zwitserland te verzekeren. Onderscheiden leden hebben deze redenen niet geldig genoeg gevonden; doch de uitgaven voor de Zwitsersche regementen zijn niettemin goedgegaan. Sommige leden gaven hunne stem, in de verwachting, dat bij den afloop der kapitulatiën de vraag nader zal beantwoord worden, of het noodig zij, de Zwitsersche regementen verder in dienst te houden.

De kamer heeft eene som van 219,000 franken minder voor de militaire gouverneurs toegestaan, omdat geoordeeld is, dat deze som wel kan bezuinigd worden op de toelage, welke aan buitendien ruim bezoldigde maarschalken en luitenant-generaals verleend worden.

— Er zijn thans reeds twee bisschoppen, die zich openlijk tegen de maatregelen van het gouvernement verklaard hebben. De bisschop van Chartres berigt den minister van het onderwijs, bij eenen uitgebreiden brief, welken hij in de dagbladen heeft doen plaatsen, dat hij niet wil medewerken tot uitvoering der voorschriften des governments omtrent de lagere scholen, uit hoofde der maatregelen, welke hetzelfde omtrent de jezuiten-scholen genomen heeft. Hij prijst uitermate de jezuiten en houdt de bedoelde maatregelen voor een beginsel van vervolging om godsdienstbegrippen. Dit doet ook de bisschop van Chalons. Bij eenen rondgaanden brief aan de geestelijkheid van zijn stift, heeft deze zijne klagen uitgestort. Het zijn kwade dagen, die wij beleven, zegt hij; de eeuw voltooit hare ontwerpen met rasse schreden. « Reeds worden alle onze christelijke instellingen ondermijnd, en het maatschappelijke gebouw, waarvan zij de hechtste steun zijn, is op den rand des afgronds. De regten der bisschoppen worden miskerfd, opgeofferd; zaken, welke uit haren aard tot hun ambt behooren, worden in andere handen gegeven, en zij hebben nog slechts een gering deel aan werken, waarbij de godsdienst het eerste belang heeft.» — Zoo spreken thans bij ons de engelen des vredes, zegt een der dagbladen. Het is een beraamd plan, vervolgt hetzelfde, om gewaande martelaars te verwekken; doch het zal niet gelukken; men is te wijs geworden om zich in dien strik te laten vangen. Wanneer men voortgaat jaarlijks eenen aanzienlijken schat aan de geestelijkheid te betalen; wanneer gedurig nieuwe kerkgebouwen verrijzen; wanneer de godsdienst-oefeningen nergens worden gestoord; wanneer men bisschoppen in prachtige rijtuigen ziet rijden; wanneer van tijd tot tijd steeds luisterrijke processien worden gehouden: zal de eenvoudigste eindelijk wel niet veel geloof hechten aan het geroep van vervolging en verdrukking.

— Het dekreet, waarbij don *Miguel* de koninklijke waardigheid heeft aanvaard, is van den volgenden inhoud: — « In rijpe overweging genomen hebbende de gewichtige zaak, welke de drie standen des rijks, in cortes vergaderd, mij voorgesteld hebben, bij acten, door elk der drie standen (de geestelijkheid, den adel en het volk) opgemaakt, en waarbij zij erkend hebben, dat, volgens de grondwetten der monarchie, ik tot de aanvaarding der kroon van dit rijk geroepen was; met verzoek, dat ik den titel van Koning en Heer van hetzelfde rijk mogt aanvaarden, welke titel mij aankomt sinds den dood van den Koning, mijnen heer en vader, die bij God in zijne heilige heerlijkheid moge zijn; en ik, in overweging nemende, van hoe veel belang het is, in alles dezelve grondwetten, waarop de Portugeesche troon gegrondvest is, te volgen; zoo behaagt het mij, uit dien hoofde, mij volkomen te gedragen naar de gemelde resolutiën der drie standen; en daar het dienstig is, dat de gronden, waarop de bovengemelde acten berusten, zoo thans als in het vervolg, bekend worden, vind ik goed, dat, in navolging van hetgeen in de cortes van den jare 1641 gedaan werd, daarvan eene gemotiveerde acte worde opgemaakt, die door alle en een iegelijk der standen zal geteekend worden.» Op het paleis van Ajuda, den 30. Junij 1828.

Brieven uit Madrid melden, dat de heer *Eguia*, kapitein-generaal van Galicie, in die provincie meer dan 4000 Portugeesche constitutionnellen, welke aldaar een toevlugt zochten, heeft opgenomen, na hen echter alvorens de wapens te hebben doen afleggen.

Men meldt uit Corfu, dat de graaf *Capo d'Istrias*, president van Griekenland, op den 7. Junij naar Monastir is vertrokken, om aldaar met de gezanten van Konstantinopel een mondesprek te houden. Het schijnt, dat de drie mogendheden over de zaken van Griekenland nu met den president, in plaats van met de Porte zullen handelen. Men verzekert vrij stellig, dat hij van deze mogendheden onderstand in geld zal ontvangen.

GRONINGEN, den 17. Julij.

Het navolgend bericht, herkomstig van eenen in dat vak doorervarenen liefhebber, is ons ter plaatsing toegezonden:

OVER DEN INVLOED DER MAAN OP VELE ONZER GEWASSEN.

De opmerking van den Opper-Houtvester *Sauer*, in Selan, over den invloed der Maan op het houthakken, in de *Vaderlandsche Letteroefening* voor de maand Junij 1828, N°. VII, lezende, ontstond in mij de gedachte, om mijne opmerkingen nopens den invloed, welke de Maan op vele onzer Gewassen, zoo niet op alle, nitofent, ter neder te stellen en publiek te maken; te meer, daar ik sedert eenige jaren mijne gedachten over het zaaien en het oogsten, zoo veel mogelijk door proeven in het groot en atzoo praktisch, heb gestraald gezien. — Zoo meen ik in de eerste plaats te hebben opgemerkt, dat Koolzaad, gezaaid drie a vier dagen na de maan, tot twee a drie dagen vóór de volle Maan, spoediger opkomt, weliger groeit en dus beter bestand is tegen de aarvlod, dan dat, hetwelk in het krimpen der Maan gezaaid wordt. Gerst en Tarwe zaaije men ook in het wassen der Maan; de ontwikkeling is daardoor spoediger, en de plant is dus beter bestand tegen de nadeelen, welke de slak in natte jaren nitofent. — De invloed, welke de Maan op Appel en Peren, bij het plukken, heeft, is te algemeen bekend, om over iets nader van te zeggen. — Lente vruchten daarentegen zaaije men bij het krimpen der Maan; om den al te weligen groei, die meestal tijt nadeelig is voor de vruchtzetting, tegen te gaan; zoo leveren de Paardenboonen, in het krimpen der Maan gezaaid, zonder strooi, maar zijn schottiger, dan die in het wassen der Maan gezaaid zijn. De witte Paardenwortelen, in het wassen der Maan gezaaid, geven meer wilde of zoegezaaide zaadwortelen, dan die in het krimpen der Maan zijn gezaaid; Schorseneren, Beters Wortelen, Bieten, enz., in het wassen der Maan gezaaid, maken hunnen wortel met onderscheidende zijpeesjes; gezaaid in het krimpen, geven zij een gladde en maatschen wortel. — Hooi, in het wassen der Maan gemaaid, droogt minder spoedig, in het bijzonder de roode Klaver, dan in het krimpen; even zoo is het mij voorgekomen gelegen te zijn met het Koolzaad, de Gerst, Tarwe, Erwtten, enz.

De hooi- en oogsttijd is daar — de tijd van zaadzaaien nadert — de onbevooroordeelen volgen eens mijne waarneming, hetzij in het klein of wel in het groot, en er zich goed bij bevindende, zoeken zij met mij naar de ware reden dezer verschijnselen, welke bij de oogsting, mijnes inziens, misschien daarin bestaat, dat, in het wassen der Maan de sappen naar boven stijgende, de natuur als het ware alle pogingen aanwendt, om de rijpende gesting of het versterf tegen te werken. R.

(Groninger Courant.)

VERGELYKING TUSSEN DE VRYHEIDS-OORLOGEN VAN NOORD- EN ZUID-AMERIKA.

De strijd voor onafhankelijkheid, door het Spaansch-Amerika onderhouden, was langduriger, bloediger en met meer gevaren vergezeld dan de vroegere vrijheids-oorlog der Noord-Amerikaansche Staten. Het tooneel des oorlogs van Zuid-Amerika was een veel grooter uitgestrektheid van land dan in de Vereenigde Staten, en werd door eene veel talrijker bevolking gevoerd. Deze omstandigheden gaven, wel is waar, meer waarschijnlijkheid tot eene gelukkige bereiking van het doel, maar tevens werd het daardoor zeer moeilijk, eenparigheid van handelen bij de onderscheidene Zuid-Amerikaansche volkeren tot stand te brengen; zoo verre zelfs, dat deze eenparigheid tot op den huidige dag nog niet bij hen bestaat. Bij de Noord-Amerikanen was het plan en de uitvoering van den strijd wijselijk beraamd, voor dat er een geyecht had plaats gehad; doch de Zuid-Amerikanen waren nog in het geheel niet aan regelmatige wetten en bestuur gewoon, toen de oorlog reeds wijd en zijl was uitgebroken. Daarbij waren de zeden en het karakter der bewoners van Spaansch-Amerika op verre na zoo krijgshaftig niet als die van hunne noordelijke broeders, want na de eerste verovering van het land waren de Zuid-Amerikanen niet in eeuwigdurende tweespalt met de inboorlingen, terwijl de Noord-Amerikanen van den beginne af de wilden met kracht van wapenen hadden moeten betengelen en ten onder brengen. Een ander verschil van belang lag in de sterkte der monarchalen, in beide landen. In Noord-Amerika waren de Torijs slechts een gering beletsel tegen de volks-eendragt, en moesten eerlang het vrije land verlaten. In Noord-Amerika was het bewind niet in handen des adels en der geestelijkheid, en deze stonden waren ook geene bevoorregte bezitters van het land. In Spaansch-Amerika daarentegen bestond eene gevestigde en magtige aristocratie, die een groot gedeelte van den grond in eigendom bezat, en te gelijker tijd van het politiek gezag meester was. Ook de geestelijkheid, wier invloed op de Spaansche natie alle palen te buiten gaat, verklaarde zich altijd voor de zijde der aristocraten. Neemt men, bij zulke omstandigheden, nog in aanmerking, hoe gering het getal der vrije blanken in Zuid-Amerika was, zoo kan het niet anders of de uitslag van den worstelstrijd moet inderdaad verbazing wekken.

Boven dit alles verdient nog aangemerkt te worden, dat de zaak zelve, waarvoor de Zuid-Amerikanen de wapens hadden opgevat, niet, gelijk in Noord-Amerika, door den bijstand van eenen magtigen vreemden bondgenoot ondersteund werd. Reeds in het vierde jaar van den oorlog verliende een der grootste monarchen van Europa zijne hulp aan Noord-Amerika, en in het zesde jaar werden hunne pogingen door drie of vier andere mogendheden geschraagd. Daarentegen valt echter op te merken, dat de vijand, tegen wien de Zuid-Amerikanen te worstelen hadden, op verre na, in karakter en hulpmiddelen niet met Engeland kan wedijveren, doch dit is ook het eenige voordeel aan de zijde van Spaansch-Amerika. De zwakheid en regeringloosheid, waaraan Spanje ten prooi was, hebben de zaak der zuidelijke staten begunstigd, doch zelfs tot op dit oogenblik is het werk hunner onafhankelijkheid nog niet geheel voltooid, ofschoon het niet wel mogelijk is, dat zij ooit wederom onder Spanje zullen bukken. Het verwerven hunner zoogenaamde onafhankelijkheid is slechts een eerste stap tot hunne wedergeboorte, en wellicht op verre na de moeijelijkste stap nog niet. Wanneer eenmaal hunne onafhankelijkheid gevestigd zal zijn, moeten zij bewijzen, dat zij hunne vrijwording waardig zijn, of met andere woorden, dat zij wijsheid en daagd genoeg bezitten om eene regering te vormen en te onderhouden.

Een voornaam middel tot bereiking van dit groote doel zal daarin bestaan, dat zij zich losmaken van allen vreemden invloed, en geene uitheemsche inrigtingen al te geredelijk tot rigtsnoer aannemen, maar integendeel voor zich zelve handelen, na een zorgvuldig onderzoek van hunne eigene inwendige staatsgesteldheid.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 23. Julij 1489 leverde jonker FRANS VAN BREDERODE, te *Brothwershaven*, aan eene aanzienlijke *Hollandsche* en *Zeeuwsche* vloot slag, dorch kreeg de nederlaag, werd gewond, gevangen genomen en naar *Dordrecht*, op *Puttoks toren*, gebragt; waar hij eerlang overleed.

Den 23. dito 1572 begonnen de Spanjaarden om *Haarlem* te stroopen en brand te stichten.

Den 23. dito 1780 ontstond er een zware brand aan den *Uithoorn*, welke veel schade te weeg bragt.

Den 24. dito 1577 werd het kasteel te *Namen* door don JAN van *Oostenryk* verrast, hetwelk spoedig door het innemen der stad zelve gevolgd werd.

Den 24. dito 1812 trok NAPOLEON met zijne geduchte legermagt op het Russische grondgebied.

ARNHEM, den 24. Julij.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de *Paal*:

Den 23. Julij 2 El 3 Palm 5 Duim; gewassen o D. gevallen 5 D.
Den 24. dito 2 El 3 Palm 0 Duim; gewassen o D. gevallen 5 D.

NOTIFICATIE.

DE GOUVENEUR der PROVINCIE GELDERLAND.

Bringt bij deze, ter kennis van de ingezetenen der provincie, dat door Zijne Excellentie den Heer Opper-lagermeester, Opper-houtvester voor de noordelijke provincien, in overleg van H^o Ed^h Gr^ot A^ohtbare Heeren Gedeputeerde Staten dezer provincie, is bepaald geworden: 1° Dat de jagt op *Gansen*, *Eenden* en *Watersnippen*, voor dit jaar zal worden geopend op Vrijdag den 10 Augustus aanstaande; 2° Dat deze jagt alleen en bepaaldelijk geopend is en uitgeoefend mag worden op het water langs de stranden en oeveren van meeren, plassen en rivieren, mitsgaders op lage meerassige gronden oepel dat wel speciaal die jagt gesloten blijft in en langs de bosschen, alsmede op de bouw- en weilanden; tot het gewone jagtvald behoorende.

En, opdat niemand hiervan eenige onwetenheid zoude kunnen vorenwenden, zal deze alom worden gepubliceerd en geaffigeerd, waar zulks gebruikelijk is, en voorts in de *Arnhemse Courant* geinsereerd.

Arnhem, den 15. Julij 1828.

De Gouverneur voornoemd,

VAN HEECKEREN VAN KELL.

+++ Door den HOOGEN DYKSTOEL van NEDERBETUWEN, op Dingsdag den 29. Julij 1828, des voormiddags ten elf ure, in het Ambtshuis te *Kesteren*, worden aanbesteed het VERHOGEN en VERZWAREN van eenige DYKVAKKEN onder *Ochten* en *Opheusden*; zullende de *Conditiën* daarvan ter lezing liggen in gemelde Ambtshuis en in het *Hollandsche Koffijhuis* te *Tiel*, terwijl nadere onderrigting te bekomen is, wegens het werk te *Ochten*, bij den Heer D. SLINGERVOET te *Dordrecht*, en wegens dat te *Opheusden* bij den Heer J. J. VERBURGH, te *Tiel*.

Op dag, uur en plaats voornoemd, zal mede worden Aanbesteed de LEVERANTIE van DRIE HONDERD LASTEN GROVE PUIN, bij de *Kribwerken* te *Mauik*.

+++ Op Dingsdag den 29. Julij 1828, des nademiddags ten vier ure, zullen ten huize van den Kastelein R. D. B. O. O. S. in het *Wapen van Reede*, aan de *Midbaster Steeg*, bij *Dieren*, publiek aan de meestbiedenden worden verkocht: D. B. E. stuks bij uitstek schoone driejarige P A A R D E N, alle bijzonder geschikt tot *Rijpaarden*, als:

Een ZWART MERRIE P A A R D, van *Arabisch Ras*.
Een SCHIMMEL DITO, van *Meckelenburger Ras*, en
Een DONKER SCHIMMEL RUIN P A A R D, van *Hongaarsch Ras*.

Voorts een J A R I G V E U L E N, van hetwelk de beroemde *Hengst*, *Zadi-Tokan*, uit de *Stoeterij* van *Borkulo*, de *Vader* is.
Informatien ten Kantore van den Notaris Mr. E. A. H. O. G. L A N D T, te *Dieren*, bij *Arnhem*. — *Brieven franko*.

§ § § Een elk, die iets te vorderen heeft op den persoon van
+++ G E R R I T S T E V E N T E N C A T H, thans alhier woonachtig, wordt verzocht van zulke vordering, zoo mede van de oorzaak en van de bewijzen, opgave te doen aan de ondergeteekende, als deszelfs algemeen gemagtigde.
Zutphen, den 18. Julij 1828.

J. VAN DYK.

Procureur.

§ + § Men vraagt IN HUUR: 2 a 3 O N G E M E U B I L E E R D E K A M E R S met een K E U K E N T J E, in een stil en wel gesitueerd Huis binnen deze stad, voor twee Juffrouwen, om na of binnen kort te aanvaarden. Adres bij den Drukker dezer.

+++ Een door toeval buiten bestaande getaakte H O E F S M I D, die sedert een aantal jaren als Meesterknecht de *Affaire* voor eene *Weduwe* heeft waangenomen, zag zich gaarne als zoodanig als Knecht weder geplaatst; kunnende van zijn gedrag en bekwaamheid goede Getuigschriften vertoonen. Adres met franko brieven, onder de letters K. J., bij de *Weduwe T. P I E R E N*, op de *Voorstraat*, bij de *Beurs*, te *Dordrecht*, en ter *Boek- en Courant-Drukkerij* te *Arnhem*.

** NIEUWE UITGAVE VAN EEN OUD BOEKSCHE.

HET WOORD GODS, in tegenstelling met de LEER DER ROOMSCHE KERK, benevens meer andere stukken, welke in de Roomsche Kerk worden onderhouden, maar welke men verbergt voor degenen, die men daartoe trekken wil, door *Petrus Molinæus*: volgens de *Nederduitsche* overzetting van het jaar 1658, te *Haarlem* uitgegeven. Naar de tegenwoordige spelling verbeterd, te bekomen bij J. DE VOS en *Comp.* te *Dordrecht*, en C. L. SCHLEIJER te *Amsterdam*. Prijs 40 Centen.